

Logika

Zadanie 4. Sprawdź, czy poniższe funkcje zdaniowe są tautologiami:

- i) $(p \vee q) \implies (\neg p \wedge q)$,
- ii) $(p \implies q) \iff (\neg p \vee q)$.

Rozwiązanie.

- i) Wprowadźmy oznaczenie

$$F(p, q) \equiv ((p \vee q) \implies (\neg p \wedge q)).$$

Funkcja zdaniowa F nie jest tautologią. Aby to uzasadnić, możnaby zapisać pełną tabelkę wartości logicznych funkcji zdaniowej w zależności od wartości logicznych zdań p i q . Nie jest to jednak konieczne, wystarczy bowiem podać jeden zestaw wartości logicznych zdań p i q dla którego zdanie $F(p, q)$ jest fałszywe. Przypuśćmy na przykład, że zarówno zdanie p jak i q są prawdziwe. Wówczas zdanie $\neg p$ jest fałszywe, zatem zdanie $\neg p \wedge q$ jest fałszywe. Ale zdanie $p \vee q$ jest prawdziwe. *Z prawdy nie może wynikać fałsz*, więc zdanie $(p \vee q) \implies (\neg p \wedge q)$ jest rzeczywiście fałszywe.

- ii) Wprowadźmy oznaczenie

$$G(p, q) \equiv ((p \implies q) \iff (\neg p \vee q)).$$

Funkcja zdaniowa G jest tautologią. Aby to uzasadnić, trzeba sprawdzić, że zdanie $G(p, q)$ jest prawdziwe niezależnie od wyboru wartości logicznych zdań p i q . Wygodnie jest to zrobić uzupełniając następującą tabelkę, korzystając z definicji poszczególnych operatorów logicznych.

p	q	$\neg p$	$p \implies q$	$\neg p \vee q$	$G(p, q)$
0	0	1	1	1	1
0	1	1	1	1	1
1	0	0	0	0	1
1	1	0	1	1	1

Zadanie 7. Sformułuj możliwie naturalne zaprzeczenia następujących zdań nie używając konstrukcji typu *Nie jest prawdą, że...*

- i) Lubię muzykę Bacha i Chopina.
- ii) Każdy kto myśli, jest człowiekiem.
- iii) Pójdę spać lub pooglądam serial.
- iv) Piję piwo wtedy i tylko wtedy gdy jem chipsy.
- v) Istnieje człowiek, który lubi szpinak.

Rozwiązanie. Przykładowe możliwości zaprzeczeń:

- i) Nie lubię muzyki Bacha lub muzyki Chopina.
- ii) Istnieje podmiot, który myśli i nie jest człowiekiem.
- iii) Nie pójdę spać i nie pooglądam serialu.
- iv) Piję piwo wtedy i tylko wtedy, gdy nie jem chipsów.
- v) Nikt nie lubi szpinaku.

Zbiory i relacje

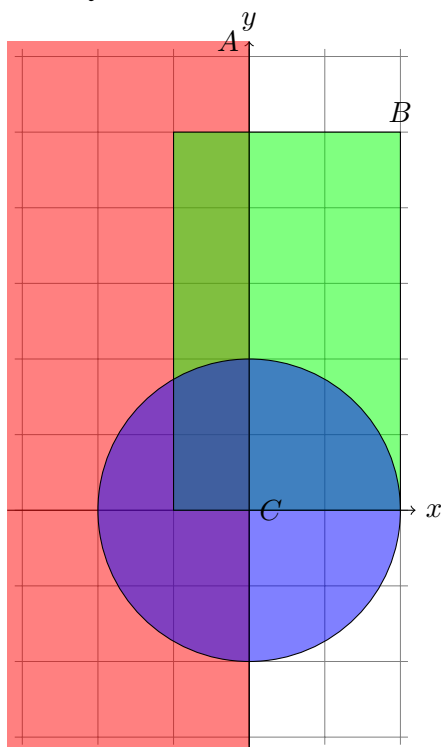
Zadanie 1. Rozważmy następujące podzbiory płaszczyzny:

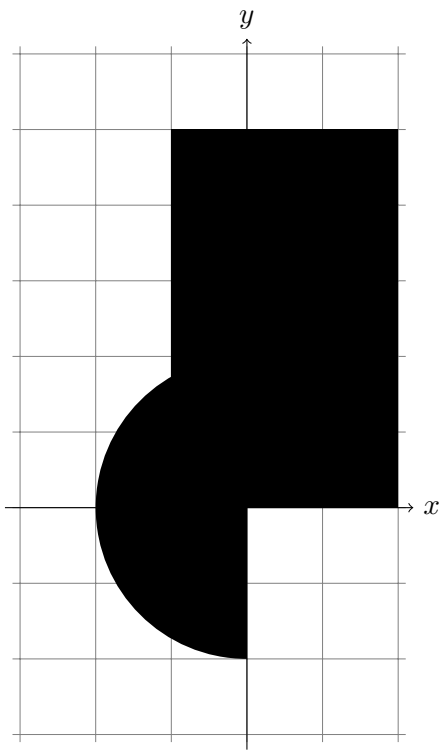
$$A = \{(x, y) : x \leq 0\}, \quad B = [-1, 2] \times [0, 5], \quad C = \{(x, y) : x^2 + y^2 \leq 4\}.$$

Narysuj zbiory A , B , C oraz

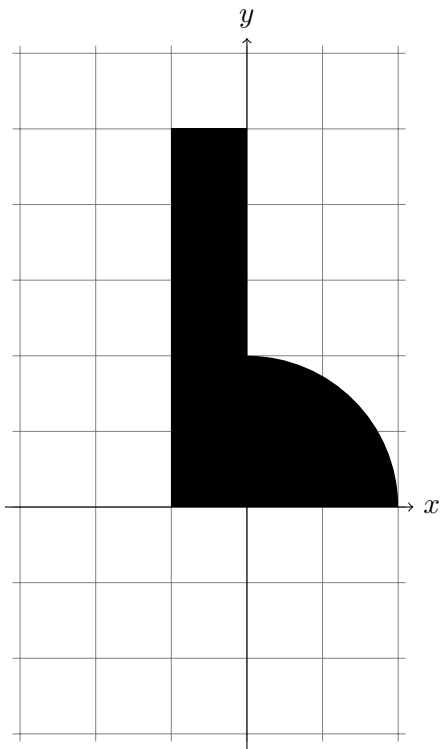
- i) $B \cup (A \cap C)$,
- ii) $B \cap (A \cup C)$,
- iii) $(A \setminus B) \cap C$,

Rozwiązanie.

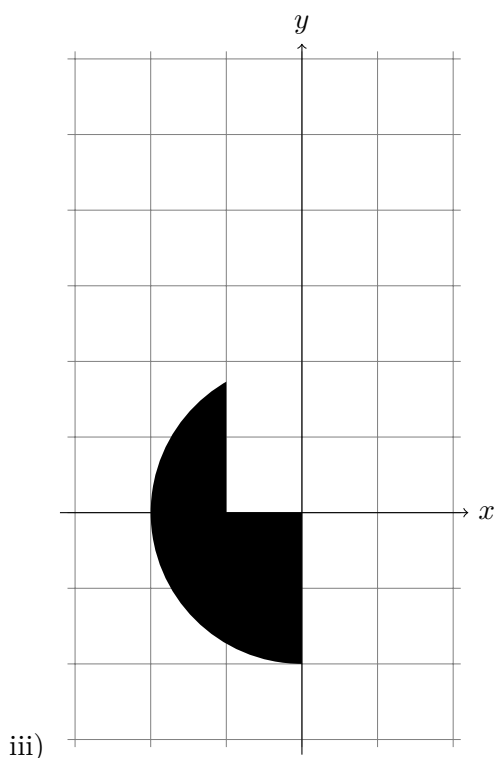

i)

ii)

Zadanie 3. Które z następujących własności: zwrotność, symetria, antysymetria, przechodniość posiadają następujące relacje

- i) pokrewieństwo,
- ii) bycie rodzeństwem,
- iii) bycie siostrą,
- iv) bycie przodkiem,
- v) starszeństwo.

Które z ww. są relacjami porządku, liniowego porządku, równoważności?

Rozwiązanie.

- i) Musimy przyjąć jakąś definicję pokrewieństwa. Przypuśćmy, że krewni to osoby posiadające wspólnego przodka np. do 4 pokoleń wstecz. Tak zdefiniowana relacja
 - jest zwrotna – to oczywiste, każdy ma tych samych przodków co on sam;
 - jest symetryczna – wspólny przodek obu osób jest tak samo wspólny dla jednej jak i dla drugiej;
 - nie jest antysymetryczna – nie może być, aby to ściśle wykazać wystarczy wskazać parę krewnych A i B którzy są różnymi osobami, wówczas A jest krewnym B , B jest krewnym A , ale nie są tą samą osobą – to definicja antysymetrii;

- nie jest przechodnia – mama jest krewną dziecka, dziecko jest krewnym taty, ale mama najczęściej nie jest krewną taty.
- ii) Przypuśćmy, że *A jest rodzeństwem dla B* znaczy *A ma tych samych oboje rodziców co B*. Tak zdefiniowana relacja
- jest zwrotna – to tak samo oczywiste jak w poprzednim przykładzie;
 - jest symetryczna – jw.;
 - nie jest antysymetryczna – jw.;
 - jest przechodnia – jeśli *A* ma tych samych rodziców co *B*, a *B* ma tych samych rodziców co *C*, to ewidentnie *A* ma tych samych rodziców co *C*.
- iii) Przypuśćmy, że chodzi dokładnie o relację *A jest siostrą B* Tak zdefiniowana relacja
- nie jest zwrotna – nikt nie jest własną siostrą (siostry syjamskie to wciąż dwie różne osoby);
 - nie jest symetryczna – zdarza się, że *A* jest siostrą *B*, ale *B* jest dla *A* bratem;
 - nie jest antysymetryczna – dowodzi tego istnienie rodzeństw składających się z co najmniej dwóch sióstr;
 - jest przechodnia – jeśli *A* jest siostrą *B*, a *B* jest siostrą *C* to *A* jest siostrą *C*.
- iv) Przypuśćmy, że chodzi o relację *A jest przodkiem dla B* Tak zdefiniowana relacja
- nie jest zwrotna – nikt nie jest własnym przodkiem;
 - nie jest symetryczna – wręcz nigdy nie zdarza się, że *A* jest przodkiem dla *B*, a *B* jest przodkiem dla *A*;
 - jest antysymetryczna – właśnie dlatego, że nigdy nie zdarza się, że *A* jest przodkiem dla *B*, a *B* jest przodkiem dla *A* – zatem implikacja w definicji antysymetrii jest spełniona w sposób pusty;
 - jest przechodnia – jeśli *A* jest przodkiem *B*, a *B* jest przodkiem *C*, to *A* jest przodkiem *C*.
- v) Przypuśćmy, że chodzi o relację *A urodził się co najmniej tak wcześnie, jak B* Tak zdefiniowana relacja
- jest zwrotna – oczywiste;
 - nie jest symetryczna – oczywiste;
 - jest antysymetryczna – przynajmniej jeśli będziemy mierzyli czas urodzin z taką dokładnością, że żadne dwie różne osoby nie urodziły się w tym samym momencie;
 - jest przechodnia – oczywiste.

Korzystając z odpowiednich definicji widzimy, że jako jedyna z powyższych relacją równoważności jest relacja bycia rodzeństwem, a jedyną relacją porządku jest relacja starszeństwa. Zgodnie z naszym założeniem, że żadna para ludzi nie urodziła się dokładnie w tym samym momencie, ta ostatnia jest relacją liniowego porządku.

Funkcje. Funkcja logarytmiczna i wykładnicza

Zadanie 1. Niech X będzie zbiorem n -elementowym, a Y zbiorem k -elementowym. Ile jest różnych

- i) relacji na X ,
- ii) funkcji $X \rightarrow Y$,
- iii) bijekcji $X \rightarrow Y$.

Rozwiązanie.

- i) Relacje na X to podzbiory zbioru $X \times X$ zawierającego wszystkie uporządkowane pary elementów X . Zastanówmy się najpierw, ile jest wszystkich podzbiorów dowolnego zbioru m -elementowego Z . Wybór podzbioru Z dokonuje się przez określenie dla każdego elementu Z , czy należy do podzbioru czy nie. Dla każdego elementu mamy zatem dwie opcje. Elementów dla których musimy dokonać wyboru jest zaś m , stąd ilość elementów Z to 2^m . Pozostaje pytanie, ile wynosi m , gdy $Z = X \times X$. Aby wybrać parę elementów musimy wybrać pierwszy element tej pary (co można zrobić na n sposobów) i, zupełnie niezależnie, drugi element, również na n sposobów. Wyboru pary można zatem dokonać na $n \cdot n = n^2$ sposobów. Wszystkich relacji na X jest zatem $2^{(n^2)}$.
- ii) Aby zdefiniować funkcję $X \rightarrow Y$ należy, zupełnie niezależnie od siebie, zdefiniować na jaki element Y przechodzi każdy z elementów X . Dla każdego z elementów X można to zrobić na dokładnie k sposobów, a elementów X jest n , zatem funkcji $X \rightarrow Y$ jest k^n .
- iii) Jeśli X ma więcej elementów niż Y , to nie jest możliwa funkcja różnowartościowa $X \rightarrow Y$, jeśli zaś Y ma więcej elementów niż X , nie jest możliwa funkcja na $X \rightarrow Y$. Zatem, aby w ogóle istniały jakieś bijekcje $X \rightarrow Y$, zbiory te muszą mieć tyle samo elementów (n). Wówczas wybór bijekcji przebiega w następujący sposób: dla pierwszego elementu określamy dowolnie na co przechodzi, co możemy zrobić na n sposobów. Drugiemu elementowi musimy przyporządkować inną wartość funkcji niż pierwszemu, zatem mamy tylko $n - 1$ możliwości. Wreszcie, ostatniemu elementowi X będziemy mogli przyporządkować tylko jeden, pozostały element Y . Zatem, bijekcji $X \rightarrow Y$ jest 0 jeśli zbiory te mają różną liczbę elementów, a $n \cdot (n - 1) \cdot \dots \cdot 1 = n!$ jeśli mają po n elementów.

Zadanie 3. Narysuj wykres funkcji

- i) $y(x) = x^2$,
- ii) $y(x) = 10^x$,

w skali logarytmicznej i półlogarytmicznej.

Rozwiązanie.

- i) Aby stworzyć wykres w skali półlogarytmicznej, wykonujemy podstawienie $Y = \log y$, tj. $y = 10^Y$. Otrzymujemy

$$10^Y = x^2.$$

Po zlogarytmowaniu obu stron powyższego równania dostajemy

$$Y = \log x^2 = 2 \log x.$$

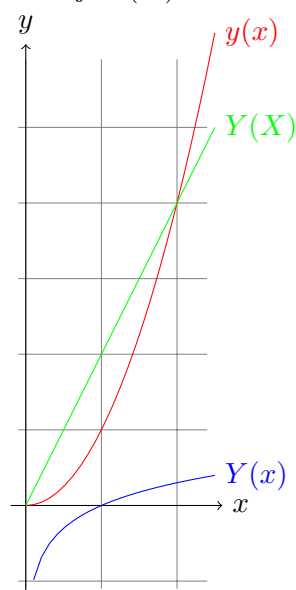
Wykres funkcji $y(x)$ w skali półlogarytmicznej jest z definicji tożsamy z wykresem

$$Y(x) = 2 \log x.$$

Aby stworzyć wykres w skali logarytmicznej wykonujemy oprócz podstawienia $Y = \log y$ także podstawienie $X = \log x$. W tym wypadku, biorąc pod uwagę dotychczasowe obliczenia jest to niezwykle łatwe:

$$Y(X) = 2X.$$

Wykres w skali logarytmicznej funkcji $y(x)$ jest z definicji tożsamy z wykresem funkcji $Y(X)$.

- ii) Alternatywnie, możemy zlogarytmować obie strony równania definiującego funkcję, otrzymując dla $y(x) = 10^x$

$$\log y = \log(10^x) = x,$$

czyli

$$Y(x) = x.$$

Następnie, aby otrzymać wykres w skali logarytmicznej, musimy wykonać podstawienie $X = \log x$, czyli $x = 10^X$. Otrzymujemy

$$Y(X) = 10^X.$$

